

Breme

[An Vantemanu]

Tuas olim Rector

Johannes Melang.

287/

[= Merv. d. 7.]

No. 297]

Pax Christi.

Ut me Vantemanne subinde angit cogitatio
statu vestri: sic vos scio vicissim teneri des-
derio rerum nostrarum. Et quoniam in tem-
pestate (quodcumque) domi manendum est: Dele-
guis alteri animo obsequi vestra litera-
rum reciprocatione. Quam quidem ego ad rem
adeo sedulo non fui ut hunc totum fulgur
consumpserim literis ad amicos, aut ad disci-
pulos scribitur: Vix credat in hoc otio
non me minus negotiosum esse: quam cum ver-
sarer in ~~mea~~ media palestra. Et nescio
quo modo ad senectutem usque in asidua conten-
tione versatus: nullam mihi ipse requiem
indulgere possum. Ut igitur de nostris rebus
certior fias, valeam etiam nunc, Ego, Uxor, Li-
beri, duo Magistri, Nicolaus, uxoris mater et
ancilla.

Multis interea familiis honestas pestis in-
fecit dum nos Deus, et Dominus noster Iesus
Christus incolumes conservat. ut speramus
haud dubie vestris, et quorundam bonorum
precationibus, quas Deus exaudit potissimum
nunc, cum in angustis sumus. Equos et fi-
nos nondum emensum: adhuc enim Mars
nobis et Camis astrum minaretur: tamen
bona spe nitimur, futurum, ut sub illi
caelo seremiserit contagionis quorundam
incendium deferat, et scholares alios
quot sub adventum hyemis, tanquam greges
in nidum relictum colligantur. Quam
vellem videre diem illum, nihil esset

me laqueis nihil alacris ad laudes Dei in nova
 caetera predicandas. Sed hac ejusdem mentis
 permittam. Vos interea in civilibus famili-
 ares in hoc studio in quo non estis pro viris
 in curia. Nihil est, quod magis decet et tam
 etatem vestram: quam inexpectabilis quaedam
 cupiditas, et, ut ita dixerim, quam optimas, quam
 avidissime defendi. Et sic igitur bonis pro-
 dicti ingenio adolescentulis, Nicolae semper ge-
 orgii Bremer, Gerardi LaRemar, Melchior Pla-
 te, Melchior Brummer, Libori Bonaventurae
 et hinc, Marcellae Brummer, et si quis estis
 alii Brevensis scholae quiritas qui amare sole-
 tis honesti studii, et magisteris bonarum artium
 reverentia estis: inde usque ab inerte pueritia
 facite ut verum rectorem ac refectum consolatione,
 ne, cum resineo vos vestro studio, et magis
 et hinc. Nihil magis in perdiscedis lectio-
 nis, in pertractandis theoriis, et in moribus
 honeste regendis obsequentes et monitores
 esse. Cogitate hunc vobis proloqui constituta
 sum esse, ut cum humore et reverentia con-
 spectamini tanquam me ipsum. Et tunc omnia
 res exercele pietatem erga Deum, et erga
 parentes, quorum in oculis vultu videtis,
 ut delectati studiis, moribus, vestris glori-
 ficient in vobis Deum, et solida gaudio per-
 fruantur. Vobis paucis omnino scholasticis
 studens invident oculis animis, nulla
 dictum factum est vestrum potest obscu-
 rum esse. Si non fueritis pro vobis, vestra
 institutione dignum est, delicta vestra in
 hunc senem Rectorem referantur: Si

eritis. Studiosi acies, intenti, comordes, qui
 et tractabiles, docenti auscultantes, in fine
 re dei, ita dumtaxat et parentes vestros
 honore prosequimini, et vobismet ipsis
 laudem invenietis. Tu vero, Vilemann
 meorum familiarum custos fidelissime, noli
 de fatigari, aut tinguere. Proposita
 tibi est honesti simul laboris materia
 qua posthac in cumulum gloriae tuae redun-
 dabit. Invidere cunctis mihi (ait) coniecit
 et mordere clanculum: Ego non fleci pen-
 dere. Atque hoc ille in illiberalis animi stu-
 dio perpeti potuit. Quid vos liberalium
 artium magistri, nunc multo magis
 clancularis invidia morsu contemere
 et bene faciendo superare decem? praeter
 fin si cogite. omnipotentes
 ergo esse, quod ipso facti dies noctesq; ar-
 gem, sed jam pridem confirmat est Aug-
 ustinus, non ego horrore. Vale. 5. Idus
 Augusti 1577. Brema
 Dis saltem D. Cos. Laiken, Augustus
 D. Sen. (amp et pueris nostris) Johannes Molanus.

288/

Pax Christi. [An Unbenannt]

[= Mer. a. 7:
No. 298]

Quinto idus Augusti diligenter isthuc scripsi.
 sed tertio demum idus meo literarum Con-
 edib; tabellario ita fuere. opinore,
 as nunc tandem vobis redditus esse. Ho-
 noris adolecentes nostras ad obseq-
 uum docenti debitum, et ad diligentiam
 dispendi, quas res ultro in eis esse sitas
 extuistiteris cognovi cum voluptate.
 De more de aut loco nihil est, cur me,